

Betänkandet En sammanhållen svensk polis (SOU 2012:13)

Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten har granskat förslagen i betänkandet främst utifrån sin uppgift att utöva tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet ur ett rättssäkerhets- och integritetsskyddsperspektiv.

Med denna utgångspunkt välkomnar Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten förslaget om att Rikspolisstyrelsen och de 21 polismyndigheterna samt Statens kriminaltekniska laboratorium ombildas till en sammanhållen myndighet. Myndigheten delar kommitténs bedömning att en sammanhållen svensk polis ökar förutsättningarna för en mer rättssäker och kvalitativ verksamhet. Enligt myndighetens bedömning innebär förslaget även förbättrade möjligheter till en mer effektiv tillsyn och till att resultatet av tillsynen får genomslag i polisens verksamhet. Myndigheten vill dock betona vikten av att i den fortsatta beredningen och i genomförandearbetet förhindra uppkomst av nya strukturer som försvårar den tillsyn som ska bedrivas.

En fråga som dock kan behöva belysas ytterligare är vad det betyder för sekretessen hos polisen att flera polismyndigheter ersätts av en enda. I avsnitt 5.3.10 framhåller visserligen kommittén vikten av att polismyndigheter i vissa fall får omedelbar tillgång till varandras uppgifter bl.a. genom direktåtkomst och att dagens ordning kan hindra sådant utbyte. Frågan om sekretess är dock lite mer komplex än så, se t.ex. prop. 2003/04:152 s. 251 (Försäkringskassan), prop. 2004/05:176 s. 56 (Kriminalvården) och prop. 2005/06:200 s. 146 (Kronofogdemyndigheten). En grundligare konsekvensanalys är därför önskvärd. En aspekt är vilken betydelse det får för andra bestämmelser än sekretessbestämmelser, exempelvis polisdatalagen (2010:361), som reglerar handhavandet av uppgifter inom den nya myndigheten när dagens sekretessgränser mellan olika polismyndigheter tas bort.

Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten har svårt att ta ställning till förslaget att ombilda Säkerhetspolisen till en fristående polismyndighet. Kommitténs argument för en sådan ombildning är enligt myndighetens mening inte helt övertygande. Flera av de presenterade olägenheterna med att Säkerhetspolisen

utgör en del av Rikspolisstyrelsen, t.ex. osäkerhet om vilka dokument som gäller för Säkerhetspolisen och oklarheter i kontakter med andra myndigheter, torde kunna avhjälpas på ett betydligt enklare sätt. Som kommittén påpekar, och som ska analyseras och övervägas i kommande betänkande, väcker förslaget en mängd frågor om exempelvis ansvarsförhållanden och samarbetsformer mellan de två föreslagna polismyndigheterna.

Kommittén bedömer att ett fristående granskningsorgan för tillsyn över Polismyndighetens och Säkerhetspolisens verksamhet bör inrättas. Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden delar bedömningen att det finns ett behov av en mer heltäckande tillsyn över polisens verksamhet men kan inte ta någon mer bestämd ställning i frågan innan det finns förslag på en närmare reglering.

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden har i övrigt inga invändningar mot kommitténs förslag.

Detta yttrande har beslutats av Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden. I beslutet har ledamöterna Sigurd Heuman, ordförande, Susanne Nylund, Linnéa Darell, Ulf Grape, Leif Hallberg, Berit Jóhannesson, Alf Karlsson, Erik Myrin och Stefan Tornberg deltagit. Föredragande har varit Anna Wennergren.

Sigurd Heuman

Anna Wennergren